ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 26.4.2017
COM(2017) 196 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

για την αξιολόγηση της προόδου που έχει αναφέρει η Ιταλία στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο όσον αφορά την ανάκτηση της πρόσθετης εισφοράς που οφείλουν οι γαλακτοπαραγωγοί για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002

(σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου)

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

για την αξιολόγηση της προόδου που έχει αναφέρει η Ιταλία στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο όσον αφορά την ανάκτηση της πρόσθετης εισφοράς που οφείλουν οι γαλακτοπαραγωγοί για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002

(σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου)

Η παρούσα έκθεση αξιολόγησης καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2003, για τη συμβατότητα με την κοινή αγορά μιας ενίσχυσης την οποία προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλική Δημοκρατία στους παραγωγούς γάλακτος (εφεξής: απόφαση του Συμβουλίου), σύμφωνα με το οποίο οι αρμόδιες ιταλικές αρχές υποχρεούνται να υποβάλλουν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή ετήσια έκθεση προόδου της ανάκτησης του οφειλόμενου από τους παραγωγούς ποσού δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002.

Βάσει του άρθρου 1 της απόφασης του Συμβουλίου, η ενίσχυση, την οποία η Ιταλική Δημοκρατία χορηγεί στους παραγωγούς γάλακτος αναλαμβάνοντας η ίδια να καταβάλει στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ποσό που οφείλουν οι εν λόγω παραγωγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002 και επιτρέποντας στους παραγωγούς αυτούς να αποπληρώσουν το χρέος τους με αναβολή της πληρωμής χωρίς τόκο στη διάρκεια ορισμένων ετών, θεωρείται κατ' εξαίρεση συμβατή με την κοινή αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι:

– η πλήρης αποπληρωμή από τους παραγωγούς γίνεται με ίσες ετήσιες δόσεις και

– η περίοδος αποπληρωμής δεν υπερβαίνει τα δεκατέσσερα έτη, από 1ης Ιανουαρίου 2004.

Βάσει του άρθρου 2 της απόφασης του Συμβουλίου, η χορήγηση της ενίσχυσης γίνεται υπό τον όρο ότι η Ιταλία θα δηλώσει τη συνολική πρόσθετη εισφορά για τις σχετικές περιόδους στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και θα αφαιρέσει το εκκρεμούν χρέος σε τρεις ισόποσες ετήσιες δόσεις από τη δαπάνη που χρηματοδοτήθηκε από το ΕΓΤΠΕ για τον Νοέμβριο 2003, τον Νοέμβριο 2004 και τον Νοέμβριο 2005, αντίστοιχα. Η δήλωση της Ιταλίας σχετικά με τη συνολική πρόσθετη εισφορά για τις σχετικές περιόδους υποβλήθηκε δεόντως με συνοδευτική επιστολή της 26ης Αυγούστου 2003. Το υπόλοιπο ανεξόφλητο χρέος αφαιρέθηκε δεόντως από τις δαπάνες που χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΓΤΠΕ για τον Νοέμβριο 2003, 2004 και 2005.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης του Συμβουλίου, οι αρμόδιες ιταλικές αρχές υποβάλλουν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή ετήσια έκθεση προόδου της ανάκτησης του οφειλόμενου από τους παραγωγούς ποσού δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς για τις περιόδους εμπορίας 1995/1996 έως 2001/2002.

Οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν, στο πλαίσιο της διάταξης αυτής, την ενδέκατη έκθεσή τους στην Επιτροπή σχετικά με την πληρωμή της δόσης για το 2015 (δωδέκατη ετήσια δόση), με επιστολή του AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura) της 4ης Νοεμβρίου 2016.

Η παρούσα έκθεση αφορά την αξιολόγηση, από την Επιτροπή, της προόδου που ανέφεραν οι ιταλικές αρχές για το 2015 όσον αφορά την είσπραξη της πρόσθετης εισφοράς τόσο για τις επτά περιόδους που αφορά η απόφαση του Συμβουλίου όσο και για εκείνες που δεν καλύπτονται από την εν λόγω απόφαση.

Πληρωμή της εισφοράς δυνάμει του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις του 2003

Η απόφαση του Συμβουλίου με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλία να καταβάλει η ίδια, αντί για τους γαλακτοπαραγωγούς, την πρόσθετη εισφορά στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφορούσε 25 123 παραγωγούς που όφειλαν την εισφορά το 2005, ημερομηνία υποβολής της πρώτης έκθεσης στο Συμβούλιο. Ο αριθμός αυτός μειώθηκε σε 21 189 για το 2015.

Από το σύνολο των παραγωγών που αποτελούν αντικείμενο της έκθεσης και οφείλουν εισφορά για τις επτά περιόδους που καλύπτονται από την απόφαση του Συμβουλίου, αρχικά 15 431 επέλεξαν το καθεστώς πληρωμής με δόσεις του 2003. Οι 15 431 παραγωγοί που επέλεξαν το καθεστώς πληρωμής με δόσεις όφειλαν συνολικό ποσό 345 εκατ. EUR το 2004, πριν από την πληρωμή της πρώτης δόσης, ποσό που αντιστοιχεί στο ένα τέταρτο περίπου του συνολικού πληρωτέου ποσού εισφορών σε επίπεδο παραγωγών που αρνήθηκαν να προσχωρήσουν στα καθεστώτα πληρωμής με δόσεις. Φαίνεται, επομένως, ότι οι περισσότεροι από τους παραγωγούς που είναι υπεύθυνοι για τα μικρότερα επίπεδα ατομικών υπερβάσεων των ορίων παραδόσεων επέλεξαν να συμμετάσχουν στο σύστημα των δόσεων. Εξάλλου, οι παραγωγοί με πιο σημαντικές ατομικές υπερβάσεις του ορίου παραδόσεων (περίπου 8 000 παραγωγοί, στους οποίους έχουν καταλογιστεί οφειλόμενες εισφορές που αντιπροσωπεύουν περίπου 1 δισ. EUR κατά τις επτά σχετικές περιόδους) επέλεξαν, αντιθέτως, να μη συμμετάσχουν στο καθεστώς των δόσεων. Σημειωτέον, ωστόσο, ότι κάθε έτος υποβάλλονται στις ιταλικές αρχές νέες αιτήσεις για πληρωμή με δόσεις. Το 2015, υποβλήθηκαν 22 νέες αιτήσεις, συνολικού ύψους 3,4 εκατ. EUR. Το συνολικό ποσό στο πλαίσιο του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις του 2003 ανέρχεται σε 372,33 εκατ. EUR.

Η δωδέκατη δόση έπρεπε να καταβληθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015 από 10 540 παραγωγούς και ανερχόταν συνολικά σε 25 390 665,74 EUR. Σύμφωνα με τις επαληθεύσεις που διενήργησαν οι ιταλικές αρχές, 10 282 παραγωγοί κατέβαλαν το 2015 ποσό συνολικού ύψους 24 300 792,83 EUR, πράγμα που σημαίνει ότι το 97,55 % των παραγωγών κατέβαλε, εμπρόθεσμα, το 95,7 % των οφειλόμενων στο πλαίσιο της δωδέκατης δόσης ποσών. Είχε ήδη καταγραφεί εμπρόθεσμη καταβολή των ένδεκα προηγούμενων δόσεων που αντιστοιχούσαν σε 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7%, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 %, 98,3 %, 96,9 % και 95,9 % των οφειλόμενων ποσών, αντιστοίχως. Η συνολική εισφορά που έχει εισπραχθεί στο πλαίσιο των δώδεκα πρώτων ετήσιων δόσεων ανέρχεται επομένως σε 333 357,062 EUR, ήτοι περίπου 97 % του συνολικού οφειλόμενου ποσού στο πλαίσιο των εν λόγω δόσεων.

Αν και τα επίπεδα αυτά είναι οπωσδήποτε ενδεικτικά μιας γενικής προθυμίας των παραγωγών που συμμετέχουν στο καθεστώς πληρωμής με δόσεις να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους, η Επιτροπή θεωρεί ότι η συνέχεια που δόθηκε στις περιπτώσεις στις οποίες δεν καταχωρίστηκε η πληρωμή εντός της προθεσμίας αποτελεί βασικό δείκτη του επιπέδου δέσμευσης εκ μέρους των ιταλικών αρχών να εξασφαλίσουν την ορθή τήρηση των όρων του καθεστώτος και, τελικά, την πλήρη ανάκτηση της οφειλόμενης εισφοράς.

Όσον αφορά τη δωδέκατη δόση, δεν υπάρχουν στοιχεία για τις πληρωμές των υπόλοιπων 258 παραγωγών, ύψους 1 089 857 EUR. (Οι ιταλικές αρχές θα αναφέρουν τις πληρωμές αυτές στο πλαίσιο της επόμενης ετήσιας έκθεσης.)

Όσον αφορά την ενδέκατη δόση, η προηγούμενη έκθεση ανάφερε ότι 268 παραγωγοί δεν είχαν ακόμη καταβάλει τις δόσεις τους, ύψους 1 035 351 EUR, στις 31 Δεκεμβρίου 2014. Σύμφωνα με τα στοιχεία που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, όλες αυτές οι περιπτώσεις κοινοποιήθηκαν από τις κεντρικές αρχές στις αρμόδιες περιφερειακές αρχές με την εντολή να προβούν στην αναγκαστική είσπραξη ολόκληρου του οφειλόμενου ποσού με τους τόκους οι οποίοι δεν εντάσσονται στο καθεστώς πληρωμής με δόσεις. Από τους 268 παραγωγούς που αρχικά θεωρήθηκε ότι δεν είχαν πληρώσει, προέκυψε στη συνέχεια ότι 143 είχαν όντως

πληρώσει. Αντίθετα, οι 125 παραγωγοί που όντως δεν είχαν πληρώσει τη ενδέκατη ετήσια δόση απώλεσαν το δικαίωμα καταβολής της εισφοράς σε δόσεις και κινήθηκαν εναντίον τους διαδικασίες αναγκαστικής είσπραξης.

Εκμεταλλεύσεις για τις οποίες η δυνατότητα πληρωμής σε δόσεις έχει ανακληθεί

Η μη καταβολή, από τον παραγωγό, κάποιας από τις ετήσιες δόσεις έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό από το καθεστώς των δόσεων και, κατά συνέπεια, εκθέτει τους παραγωγούς στον κίνδυνο κατάσχεσης του συνολικού οφειλόμενου ποσού, προσαυξημένου κατά τους τόκους.

Δώδεκα έτη μετά την έναρξη του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις του 2003, έχει ανακληθεί το δικαίωμα πληρωμής με δόσεις συνολικά για 855 εκμεταλλεύσεις, για συνολικό χρέος κατανεμημένο σε δόσεις ύψους 30 073 846,37 EUR.

Ωστόσο, από το ποσό αυτό, 12 338 942,12 EUR πληρώθηκαν με δόσεις πριν από την ανάκληση του δικαιώματος αυτού και 4 596 600,31 EUR εισπράχθηκαν μετά την ανάκληση, πράγμα που επέτρεψε να εξοφληθούν πλήρως οι οφειλές 238 εκμεταλλεύσεων, με αποτέλεσμα το συνολικό ανεξόφλητο χρέος των υπόλοιπων 617 εκμεταλλεύσεων να ανέρχεται σε 13 149 255,86 EUR.

Από τα αριθμητικά αυτά στοιχεία προκύπτει ότι η επιμέλεια που επέδειξε η ιταλική διοίκηση στην ανάκτηση της εισφοράς από τους παραγωγούς που έχουν αποκλεισθεί από το καθεστώς πληρωμής με δόσεις λόγω της μη καταβολής μιας ετήσιας δόσης είναι κάθε άλλο παρά ικανοποιητική. Επιπλέον, οι γαλακτοπαραγωγοί έπρεπε να εγκαταλείψουν τις προσφυγές στα ιταλικά δικαστήρια προκειμένου να μπορούν να συμμετάσχουν στο σύστημα των δόσεων. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός αυτό, η μη ανάκτηση δεν φαίνεται να απορρέει από την ενδεχόμενη μακρά διάρκεια των δικαστικών διαδικασιών, αλλά μάλλον θα μπορούσε να βασίζεται στην ανικανότητα της ιταλικής διοίκησης να ανακτήσει αποτελεσματικά τα εν λόγω ποσά.

Η εξάμηνη παράταση της προθεσμίας πληρωμής και οι συνέπειές της όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 12ια του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος αριθ. 225 της 29ης Δεκεμβρίου 2010, (κατόπιν τροποποιήσεων, νυν νόμου αριθ. 10 της 26ης Φεβρουαρίου 2011), η Ιταλία ενέκρινε την παράταση, μέχρι τις 30 Ιουνίου 2011, της οφειλόμενης, καταρχήν, για τις 31 Δεκεμβρίου 2010 ετήσιας δόσης του 2010, σύμφωνα με το καθεστώς δόσεων του 2003, όπως εγκρίθηκε με την απόφαση 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου.

Με την απόφαση αριθ. C (2013) 4046 Final, της 17ης Ιουλίου 2013, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι η αναβολή της καταβολής της δόσης της εισφοράς επί του γάλακτος, για την οποία η προθεσμία καταβολής έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2010, αποτελούσε ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά. Εξάλλου, θεώρησε ότι η ενίσχυση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση των όρων που καθορίζονται στην απόφαση του Συμβουλίου 2003/530/ΕΚ, και ότι αποτέλεσε η ίδια, για εκείνους που την έλαβαν και εξήλθαν με τον τρόπο αυτό από το πλαίσιο που είχε θεσπίσει το Συμβούλιο, νέα κρατική ενίσχυση, παράνομη κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 και, επίσης, ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά.

Με την απόφαση αριθ. C (2013) 4046 Final, η Επιτροπή διέταξε την Ιταλία να ανακτήσει, από τους δικαιούχους της αναβολής πληρωμής, το ποσό των ασυμβίβαστων ενισχύσεων, προσαυξημένο με τους τόκους.

Οι ιταλικές αρχές κίνησαν τις προβλεπόμενες διοικητικές διαδικασίες για την ανάκτηση των ενισχύσεων. Ωστόσο, στις 8 Νοεμβρίου 2013 η Ιταλία προσέφυγε στο Πρωτοδικείο κατά της απόφασης της Επιτροπής (υπόθεση T-527/13). Στις 24 Ιουνίου 2015 το Πρωτοδικείο εξέδωσε απόφαση που ακυρώνει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής: επιβεβαίωσε την προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά την ενίσχυση που συνδέεται με την αναβολή της καταβολής της δόσης της εισφοράς που έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2010, αλλά απέρριψε τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τη νέα ενίσχυση που δημιουργήθηκε για όσους επωφελήθηκαν από την αναβολή αυτή, εξερχόμενοι έτσι από το πλαίσιο της απόφασης του Συμβουλίου. Η Επιτροπή παρέπεμψε την απόφαση του Πρωτοδικείου ενώπιον του Δικαστηρίου (υπόθεση C-467/15 P), το οποίο δεν έχει ακόμα αποφανθεί σχετικά.

Οφειλόμενη πρόσθετη εισφορά για την περίοδο 2002/2003

Για τις περιόδους 1995-2002, η Ιταλία κατέβαλε για λογαριασμό των παραγωγών στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρόσθετη εισφορά, δυνάμει της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου.

Από το 2004, τα κράτη μέλη καταβάλλουν την πρόσθετη εισφορά απευθείας στον ενωσιακό προϋπολογισμό, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003.

Αντίθετα, η περίοδος 2002/2003 δεν καλύπτεται ούτε από την απόφαση του Συμβουλίου ούτε από το νέο καθεστώς που τέθηκε σε εφαρμογή το 2004. Με δεδομένη την υπέρβαση της εθνικής ποσόστωσης που παραχωρήθηκε στην Ιταλία, οι Ιταλοί γαλακτοπαραγωγοί που ευθύνονται για την υπέρβαση αυτή όφειλαν 227,76 εκατ. EUR στον ενωσιακό προϋπολογισμό για την περίοδο 2002/2003.

Από το ποσό αυτό,

- 16,58 εκατ. EUR ακυρώθηκαν με δικαστική απόφαση,

- 5,67 εκατ. EUR αφορούν το καθεστώς επιστροφής των εισφορών του 2009 (εκ των οποίων 2,12 εκατ. EUR έχουν ήδη καταβληθεί),

- 60,70 εκατ. EUR εισπράχθηκαν εκτός του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις,

- 24,39 εκατ. ευρώ κατέστησαν μη ανακτήσιμα.

Επομένως, για την περίοδο 2002/2003, 120,42 εκατ. EUR της πρόσθετης εισφοράς εξακολουθούν να οφείλονται στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συμπληρωματική εισφορά από παραγωγούς γάλακτος που δεν έχουν ενταχθεί στο καθεστώς πληρωμής με δόσεις του 2009.

Οφειλόμενη εισφορά στο πλαίσιο των περιόδων 1995/96 έως 2008/2009, η οποία δεν εντάχθηκε στο καθεστώς πληρωμής με δόσεις του 2003 ούτε στο καθεστώς επιστροφής των εισφορών του 2009

Στις προηγούμενες εκθέσεις, επισημάνθηκε ήδη το γεγονός ότι το καθεστώς πληρωμής των εισφορών με δόσεις του 2003 και το καθεστώς επιστροφής των εισφορών του 2009 (με επιτόκιο ίσο προς το επιτόκιο αναφοράς που καθορίζεται για την Ένωση, προσαυξημένο κατά πολλές ποσοστιαίες μονάδες) καλύπτουν στην πραγματικότητα ένα μικρό μόνο μέρος της προς ανάκτηση εισφοράς.

Πράγματι, το συνολικό ποσό της καταλογισμένης εισφοράς για τις περιόδους 1995/96 έως 2008/09, όπως κοινοποιήθηκε από την Ιταλία, ανέρχεται σε 2,303 δισ. EUR. Από το ποσό

αυτό, 671,8 εκατ. EUR έχουν ανακτηθεί από την Ιταλία, από το 2003 έως το 2015, εκ των οποίων 333 357 062 EUR στο πλαίσιο του προγράμματος πληρωμής με δόσεις του 2003, 6,81 εκατ. EUR στο πλαίσιο του καθεστώτος επιστροφής των εισφορών του 2009 και 331,65 εκατ. EUR εκτός των καθεστώτων πληρωμής με δόσεις.

Από το υπόλοιπο ποσό, ήτοι 1,63 δισ. EUR:

- ένα μικρό μέρος (71,77 εκατ. ευρώ) αφορά καθεστώτα πληρωμής με δόσεις τα οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία το 2003 και το 2009 και στα οποία έχουν προσχωρήσει ορισμένοι γαλακτοπαραγωγοί που οφείλουν να καταβάλουν την εισφορά·

- 276,46 εκατ. ευρώ κηρύχθηκαν ως μη εισπράξιμα, κατόπιν πτώχευσης του παραγωγού ή ακύρωσης της εισφοράς από το Δικαστήριο·

- το υπόλοιπο 1,28 δισ. ευρώ είναι οφειλές παραγωγών που αρνήθηκαν να προσχωρήσουν στα καθεστώτα πληρωμής με δόσεις και οι οποίοι, στο μεγαλύτερο μέρος τους, προσέφυγαν στην ιταλική δικαιοσύνη.

Η Επιτροπή εκφράζει την ικανοποίησή της για τα στοιχεία που περιέχονται στην έκθεση των ιταλικών αρχών σχετικά με τη δωδέκατη δόση όσον αφορά την τρέχουσα συνολική κατάσταση για την ανάκτηση της εισφοράς στο πλαίσιο του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις που θεσπίστηκε το 2003.

Αντιθέτως, όσον αφορά την είσπραξη των ποσών εκτός των καθεστώτων πληρωμής με δόσεις (1,28 δισ. EUR), τα οποία αντιστοιχούν στο 94,7% των συνολικών ποσών που εξακολουθούν να οφείλονται στο πλαίσιο της εισφοράς για την περίοδο 1995/96-2008/09 (1,35 δισ. EUR), τα αριθμητικά στοιχεία που παρασχέθηκαν από την ιταλική διοίκηση δείχνουν ότι η πρόοδος που έχει σημειωθεί είναι αμελητέα. Πιο συγκεκριμένα, δεν έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά την ανάκτηση των εκτελεστών ποσών διότι αυτά δεν έχουν ποτέ αμφισβητηθεί ή αμφισβητήθηκαν αλλά επιβεβαιώθηκαν από το αρμόδιο δικαστήριο, ή αμφισβητήθηκαν αλλά δεν έχει εκδοθεί εντολή αναστολής.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2015, το ποσό που είχε πραγματικά εισπραχθεί - εκτός των καθεστώτων πληρωμής με δόσεις - αντιστοιχούσε σε 331,65 εκατ. EUR, ενώ το υπόλοιπο οφειλόμενο εκτελεστό ποσό ανερχόταν σε 799,38 εκατ. EUR. Η Επιτροπή επισημαίνει ακόμη ότι, από το ποσό των 1,28 δισ. EUR που εξακολουθεί να οφείλεται για την περίοδο 1995/96-2008/09, εκτός των καθεστώτων πληρωμής με δόσεις, 484 εκατ. EUR δεν είναι ακόμη εκτελεστά, διότι αποτελούν αντικείμενο δικαστικής διαφοράς με έκδοση διάταξης αναστολής της ανάκτησης από το δικαστήριο, αλλά θα πρέπει να ανακτηθούν μόλις εκδοθούν οι δικαστικές αποφάσεις του δικαστηρίου υπέρ της διοίκησης.

Εξετάζοντας την εξέλιξη των οφειλόμενων ποσών εκτός των προγραμμάτων πληρωμής με δόσεις, και ιδίως εκείνων που οφείλονταν για την περίοδο την οποία αφορά η απόφαση του Συμβουλίου (1995/96 έως 2001/2002), 34% των εκτελεστών ποσών έχουν επί του παρόντος ανακτηθεί (110,37 εκατ. EUR από τα 324,17 εκατ. EUR). Όσον αφορά τα εκτελεστά ποσά που οφείλονται για το σύνολο της περιόδου 1995/96-2008/2009, μόνο το 25,8 % των εν λόγω ποσών έχει πράγματι εισπραχθεί (278,04 εκατ. EUR από το 1,077 δισ. EUR).

Τα εκτελεστά ποσά που οφείλονται για το σύνολο της περιόδου, διακρίνονται σε

- ποσά που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής διαφοράς: από το εκτελεστό ποσό ύψους 168,66 εκατ. EUR, εισπράχθηκαν 96,05 εκατ. EUR, ποσό που αντιστοιχεί σε ποσοστό είσπραξης 57 %·

- ποσά που έχουν αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής διαφοράς, αλλά για τα οποία δεν εκδόθηκε καμία διάταξη αναστολής της είσπραξης: από το εκτελεστό ποσό ύψους 178,57 εκατ. EUR, εισπράχθηκαν μόνο 19,29 εκατ. EUR, ήτοι 10,8%·

- ποσά που επιβεβαιώθηκαν από το δικαστήριο: από το εκτελεστό ποσό ύψους 730,20 εκατ. EUR, εισπράχθηκαν 162,71 εκατ. EUR, ήτοι 22,3%.

Η Επιτροπή υπογραμμίζει την πολύ υποτονική ανάκτηση των δύο τελευταίων κατηγοριών. Ομοίως, για τα 168,66 εκατ. EUR που δεν έχουν ποτέ αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής διαφοράς και, επομένως, μπορούσαν να ανακτηθούν άμεσα, απομένουν ακόμη προς ανάκτηση 72,62 εκατ. EUR.

Η Επιτροπή εκφράζει την έντονη δυσαρέσκειά της για τον αργό ρυθμό είσπραξης του μέρους των εισφορών που δεν έχουν ενταχθεί στο καθεστώς πληρωμής με δόσεις του 2003 και στο σύστημα επιστροφής του 2009.

Η Επιτροπή συνεχίζει να παρακολουθεί στενά τη διαδικασία ανάκτησης στην Ιταλία, και ιδίως την ανάκτηση της εισφοράς που δεν καλύπτεται από το σύστημα πληρωμής με δόσεις. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής επανειλημμένως διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους (συμπεριλαμβανομένων των αρνητικών παρατηρήσεων) στις ιταλικές αρχές και ζήτησαν λεπτομερή στοιχεία για τις διάφορες πτυχές που αφορούν την ανάκτηση της εισφοράς γάλακτος.

Ωστόσο, παρά τις επανειλημμένες σχετικές οχλήσεις από την Επιτροπή, η πλειονότητα των οφειλόμενων εισφορών δεν έχει ακόμη ανακτηθεί από τις ιταλικές αρχές.

Η Επιτροπή απέστειλε στην Ιταλία προειδοποιητική επιστολή για το θέμα αυτό τον Ιούνιο του 2013 και στη συνέχεια αιτιολογημένη γνώμη τον Ιούλιο του 2014. Επειδή οι απαντήσεις που παρασχέθηκαν από την Ιταλία δεν ανέφεραν καμία σημαντική πρόοδο όσον αφορά την ανάκτηση, η Επιτροπή αποφάσισε, στις 26 Φεβρουαρίου 2015, να ασκήσει προσφυγή στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ. Στις 6 Αυγούστου 2015, η Επιτροπή άσκησε προσφυγή κατά της Ιταλίας για μη εκπλήρωση της υποχρέωσης λήψης επαρκών μέτρων για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική και αποδοτική ανάκτηση του πλεονάσματος οφειλόμενων εισφορών από τους παραγωγούς γάλακτος που υπερέβησαν τις ατομικές ποσοστώσεις τους κατά τα έτη που η Ιταλία υπερέβη την εθνική ποσόστωση για τα γαλακτοκομικά (υπόθεση C-433/15).

Συμπέρασμα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι, στον βαθμό που πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο το 2003, η πρόοδος που σημείωσαν οι ιταλικές αρχές όσον αφορά την είσπραξη του ποσού που οφείλουν οι παραγωγοί που επέλεξαν να ενταχθούν στο καθεστώς πληρωμής της πρόσθετης εισφοράς με δόσεις για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002 αποδεικνύει την ικανοποιητική διαχείριση του καθεστώτος αυτού.

Όσον αφορά τα ποσά που δεν καλύπτονται από το καθεστώς πληρωμής με δόσεις, η Επιτροπή εξέφρασε ήδη, στις διαδοχικές εκθέσεις αξιολόγησης που υπέβαλε στο Συμβούλιο από το 2010, και στην προειδοποιητική επιστολή που κοινοποιήθηκε στην Ιταλία στις 20 Ιουνίου 2013 και στην αιτιολογημένη γνώμη που εκδόθηκε στις 10 Ιουλίου 2014, τη δυσαρέσκειά της για την απουσία σημαντικής προόδου όσον αφορά την είσπραξη της εισφοράς σε σχέση με τις ποσοστώσεις γάλακτος.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρουσίασαν οι ιταλικές αρχές στην έκθεσή τους σχετικά με την δωδέκατη ετήσια δόση, στην παρούσα περίπτωση δεν σημειώθηκε καμία νέα σημαντική εξέλιξη όσον αφορά την πραγματική ανάκτηση της εισφοράς που δεν καλύπτεται από το καθεστώς πληρωμής με δόσεις. Λόγω του ύψους του ποσού της μη καταβληθείσας εισφοράς και του μεγάλου χρονικού διαστήματος επί το οποίο παραμένουν ανείσπρακτα τα οφειλόμενα ποσά, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι κάθε άλλο παρά διασφαλίστηκαν και διασφαλίζονται η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις ιταλικές αρχές.

Αυτός είναι εξάλλου ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή προσέφυγε στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 6 Αυγούστου 2015, για να ασκήσει προσφυγή λόγω παραβάσεως βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ (υπόθεση C-433/15), επί της οποίας το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί.